

m. 3807

For Norges frihet:

Gå til kamp, til krig!

For nazis undergang:

Fri fedrelandet for åket!

FRIHETEN

Nr. 14 1943 - KAMPORGAN FOR NORSKE PATRIOTER

NASJONALT ANSVAR —

I kampen for tysk verdensherredømme nytter Hitler alle midler — Kampteorien hans kjenner ingen hemninger eller omsyn. Heile samfundslivet ensrettes og underordnes krigsmålet. Det diktatoriske maktapparatet griper inn på alle områder for å presse fram kampkraft og sikre ham seier i hans imperialistiske krig. Propagandaen er et vesentlig element i denne krigspolitikken. Den er et skalkeskjul av løgn, løfter og skremser som skal dekke over krigspolitikkenes sanne innhold. Den skal rettferdiggjøre Hitlers brutale krigsføring og vilde og splitte de nasjonale fridomskrefter. Derfor knytter den an til de lag i folket som den kan få til å vækle i den gitte situasjon. Hitler vet: Enig kan et folk aldri kues. Splittet er det et lett bytte. Da krigen tok til, satte Hitler propagandaen inn med hetsen mot «plutokratiet og finanskapitalen». Det var hendene vi måtte verge oss mot. Den gang lyktes det å skape forvirring i den nasjonale fronten. Imens nytta okkupasjonsmakta høve til nasjonalisering av landet og folket og utbygging av maktapparatet. Etter åtsket på Russland kom skremslene om «bolsjevikføren» i fergrunnen.

Fortsatt side 2.

TIL KVAR NORDMANN —

Hitler sin krigspolitikk kjenner berre eit mål: Siger - um so verda skal gå under i kampen! Heile det nasistiske maktapparat, hær, politi, produksjon og arbeidskraft, alt materielt og åndeleg liv inngår i ei systematisk oppbygd krigsmaskine. Med den skal han vinna verdsherredømet. Med si krigsmaskine har Hitler lagt under seg landet vårt. Men fridomsviljen driv folket til kamp i det løynde, tilrettelegg vi åpen krig. Den nasjonale fronten vert eit trugsmål. For å sikre gjennomføringa av sin krigspolitikk må trugsmåla vekk og fridomsrørsle knusast. Dette er gestapo si oppgave. I denne hemningsløse politikanen er det berre plass for einsretta tilhengarar av Førazen. I teori og praksis er dei opplærte til planmessige, kvileause åtak mot «statsfienden». Denne skal gjerast varig kampdyktig eller utslettast der han er å finna, legal eller illegal. I gestapo sin kamp tel ikkje menneskjelege omsyn eller lovparaagrafer. Der tel berre det tyske folks «livsrett», dvs. dei tyske imperialistane sin «rett» til å utbytte den øvrige verden.

I den nasistiske politirett, utarbeid av gestaposjefen Heydrich, heiter det: «Om kampen, henholdsvis krigen,

Fortsatt side 3

NASJONALT ANSVAR —

Fortsatt fra side 1.

Og nå, da Hitler si krigsmaskin troes med undergang på østfronten, reises ropet: «Redd Europa! Verg landet mot den røde fare!» Nå gjelder det å skape forvirring i de lag av folket som på grunn av tidligere politiske motsetninger er mottakelige for en slik propaganda. Imens tvangsmoderniseres de norske menn og kvinner. Vår nasjon trekkes enda mer inn i den tyske krigsmaskin i krig mot oss sjøl - mot våre allierte.

For å utdype virkningen av propagandaen underbygges den med terrorhandlinger. Klarest kommer dette fram i de siste dødsdomane. De 10 dødsdomte fra Kristiansand ble benådet. Det ble sagt at de arbeidet «bare» for «det engelske plutskrati». De 17 som ble skutt var kommunister. De representerte «den røde fare».

Forvirring i den nasjonale fronten er en objektiv støtte for Hitler sin krigspolitik. Derfor lar det norske folket seg ikke lenger villedes av hans propaganda, eller skremmes av hans hoddelsjerner. Tvers gjennom al Hitler-propaganda, klart som aldri før, ser vi nå hva situasjonen krever av det norske folket:

Kjensla av felles ansvar for fedrelandets skjebne må være grunnkrafta i alt vårt daglige arbeid. Det betyr at hver nordmann, hver heim, våre private interesser og vaner, alt økonomisk og åndeleg liv underordnes gjennomføringa av VÅR krigspolitik - Passivitet og lunkenhet må vike plåsen for personlig handlekraft og initiativ. Alt sykt og feigt må bort. Derfor lar ingen ansvarlig nordmann seg provosere av spekulasjonselementer, enten de har sitt ophav i Hitler-

propagandaen eller i sekterisk posisjonsjakt. Vi må ikke gi grobunn for splid og mistillit, men styrke og utbygge samarbeidet mellom alle nasjonale kampkrefter. Vi må ærlig og tillitsfullt, uten omsyn til klasse eller parti, samarbeide om alle tiltak som styrker og viderefører Norges nasjonale fridomskrig.

Nasjonalt ansvar krever at vi med urokkelig felles vilje setter hele vår nasjonale kampkraft inn i målbevisst krig - stålsatt, hensynsløst pågående som de gamle vikinger - herdet, djervt og uegennyttig som kong Sverres birkebeinere.

Nasjonalt ansvar betyr å omsette denne hemningsløse og kompromissløse krigspolitik i praksis.

NORDMENN! FRAM TIL KRIG!

BOMBARDEMENTET AV PARIS -

Etter helt sikre opplysninger kan vi nå meddele følgende enkeltakter om bombardementet av «sivilbefolkningen» på veddeløpsbanen ved Paris. Det er riktig at det ble kastet bomber mot veddeløpsbanen umiddelbart før løpet skulde begynne. En større eskadre tunge amerikanske bombefly nærmet seg Renault verkene. Veddeløpsbanen lå like opptil fabrikkene. Midt på banen hadde tyskerne satt opp et luftvern batteri, dette åpnet ild mot flyene. 3 av flyene gikk da ut av formasjonen, dukket ned mot batteriet og kastet sine bomber fra lav høide. Batteriet blåste bort, flyene gikk påny inn i formasjonen og deltok i angrepet på Renault verkene. 30 sivile franskmenn ble drept. Tyskerne hadde store tap. Skaden på Renault verkene, som no utelukkende produserer for tyskerne, var stor.

TIL KVAR NORDMANN —

Fortsatt fra side 1

ender med seir, avhenger av om i otstanderen blir riktig erkjent, i sine metoder, sine midlar, sin åndelege og fysiske utrustning, og av om han blir motsvarende bekjempet» —

Dette er retningslinone for bødlane og grunnlaget for alt deira arbeid. Hovudopgåva er då å få tak i førarskapet for fridomsrørsla. For å få greie på desse åndelege kreftene som står attom, sikrar dei seg nokre «forskningsobjekt» med kjenskap til det politiske livet. I torturkamra pressar dei ut av folket det dei veit. Dermed får fienden høve til nye innbogg og slår til når det passer taktikken hans. Gestapo over tortur, ikkje for den «statsfientlige handling» si skuld, men for å skaffe seg opplysningar. Etter kvart lykkes det å klårleggja dei politisk leidande kreftene våre. Dei set inn med jakt etter dei, og alt for mange fell som deira byte. Slagkrafta vår vert svekka, og vi ligg under i striden.

Men Norges nasjonale fridomskrig skal forast fram til siger, kva enn fienden tek seg til. Dette krev at vi tilrettelegg gjennomføringa av vår krigspolitikk i samsvar med den verden vi lever i, i samsvar med den oppgåve vi skal løyse. Det krev at vi lærer fienden å kjenne, i hans mål, midler og metoder. Vår livsførsel og vårt politiske arbeid må få slike former at alt vi tek oss føre, berre råkar fienden. «Heroisk» å lata seg ta er brotsverk. Vi må konsekvent bryte med den tidlige arbeidsmåten — Vaner, makelige omsyn og private interesser må underordnast sikringen

LEGION

Tone: Gjest Bårdsen visa

Her burar ein djevel - ein legion -
i landet hans Ola og Jens og Jon,
av krigsguden fekk han det herlege kall:
å rikje og rå over verda med vald;

Men æra si eig han. Og hona er slik:
han trampar seg fram over land —
over lik!
På vegen sin snøyder han, snyter
og stel,
horer og brennar og herjar åt Hel.

Han helvetes djevelen, herre er her,
for krypdyra fylgjer han kor han fer;
dei piner og plager og førebur vel,
ja, gaular til djevelen: «Heil og sæ!»

Men no seier nordmann': «No vil eg
ha fred!
og difor so slær eg, din djevel deg ned;
og når du er kvarta, eg sender til Hel
det kreket som d å vågar:
«Heil og sæ!»

Hallfred.

av krigspolitikken.

Vi må trygge oss sjøl og arbeidet og i første rekke førerskapet. I organisasjonsarbeidet betyr dette ei gjennomført arbeidsdeling. Du skal ikkje ha meir enn eitt arbeidsomkverve. Vitelyst, hjelpetrong eller ihug må ikkje føre til at du legg deg bort i andre sitt arbeid. Du skal ikkje vite meir enn det du treng for å løyse di spesielle oppgåve. Og det held du for deg sjøl. Her geld ikkje omsyn til kor litande folk er. Gestapo har midler til å gjera sjøl bror din til våpen mot deg. Du er angivar når du i tankeløyse trur deg til no-

kon om opgåva. Du er angivar når du i sjølhevdning, for å slå «personleg mynt» og gi deg helteglorien, slarver om arbeidet og det du veit. Løyndom og omtanke i kvar liten detail avgjer om krigspolitikken vår skal kunne settes om i praksis. Skulle ein trass i alt falla i hendene på gestapo, er det eit krav til kvar nordmann at han tier, sjøl om han vert slått helselaus. Reidskap for fienden vil vi ikkje vera.

Kampen krev personleg ansvar og initiativ i kvart einskild høve. Det står til deg og meg å gjennomføre det. Då er ikkje den dagen langt unna då vi med kuler og krutt renskar fedrelandet for all djevelsk valdsmakt! **G u d l a u g V a l e**

TYSK ACITASJON. På det norske folk virker den agitasjon som tyskerne driver sikkert helt mot sin hensikt. Det norske folk er renslig og rettenkende, det har lært seg til å tenke selvstendig, til å felle en logisk, rettferdig dom ut frå det som legges fram. Nå, da tyskerne så totalt undervurderer folket, kan resultatet ikke bli annet enn i høy grad tilfretsstillende for oss nordmenn. Agitasjonen om de «myrdede polske offiserer» tar no til å virke slik at en formelig kjenner liklukt av den tyske propaganda. Tar en de tyske meldinger, ser en snart at de halter. Løgnaren gjør den for løgnere vanlige bommert, han husker ikke hva han før har sagt, og så slår den ene løgn den andre ihjel. Først meldte tyskerne at det var offiserene fra den polske VEST-arme som var myrdet. Så opdaget de at dem hadde de selv tatt til fange, så måtte de ut av den knipa, og sier neste gang at de hadde rømt over til russerne, samtidig sier

de at russerne er arvefienden osv. Vi tviler på at det finnes massegraver i Katynskogen men fins de er morderne ikke å finne i Sovjet, men i Tyskland. For å motbevisse dette sier tyskerne at de «myrdede» hadde sine papirer og verdiggj. nstander på seg. Vi er enig i at tyskerne har vært heldige med sitt «bevis», men da også denne påstand er tysk, tviler vi på den. Sovjet Samveldet har sagt seg fri for en hver befatning med saken.

U-båten som senket de norske fiskerfartøyer er det neste. Før vi tar noe standpunkt, må vi være merksam på at all transport langs kysten i Nord-Norge ft. foregår med fiskerfartøyer. Tyskerne bruker en masse av dem til krigstransport. De setter disse fartøyer inn sammen med dem som går i vanlig sivil fart. Det er vanskelig for en u-båt å skjelne mellom disse to. Men også i sin agitasjon her gjør tyskerne seg skyldig i grove feil. Ta f.eks. den «russiske byssegutt» som ble latt igjen da u-båten dukket. Etter almindelig oppfatning har ikke byssegutten noe på dekk å gjøre under en kamp, dessuten lå han to timer i vannet før han ble fisket opp av en båt som gikk ut for å lete —

I sin sin blinde iver for å skape en front mot Sovjet Samveldet går ikke tyskerne av veien for noe. I dette tilfelle forsøker de å lage den fulkomne forbrytelse. De ofrer 17 norske fiskere til dette bruk. Forbrytelsen er typisk tysk. Beviset, byssegutten, er det eneste som er russisk og fikk nordmenn eksaminere ham, vilde han sikkert si oss hvor han var tatt tilfange, og hvor lenge han hadde vært fange ombord i u-båten før den gikk til angrep og slengte ham fra seg i havet